

DUNAKESZI JÉZUS SZÍVE PLÉBÁNIA

HÍRLEVELE

2011. Január

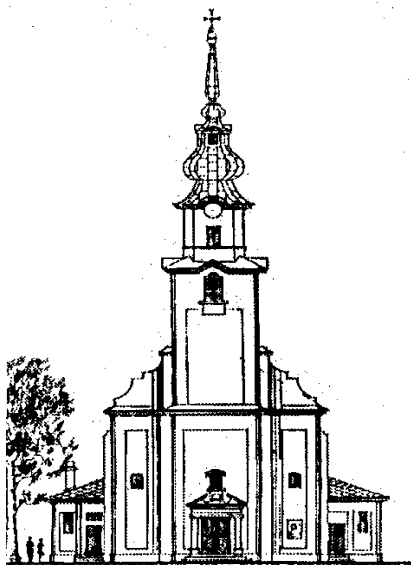
6. évfolyam 1. szám

BOLDOGSÁG

ÚJRA

ÉLNI

KRISZTUSBAN!

ÚJ ESZTENDŐ KEZDETÉN

Urunk, adj szemet nekünk, hogy lássunk,
Adj szívet, hogy szerethessünk,
és adj lelket, hogy kitartóak legyünk.

Uram, szükségem van a Te szemedre – adj élő hitet
nekem.

Szükségem van a szívedre – add, hogy társaimat
minden körülmény között szerethessem.

Szükségem van a lelkedre – add, hogy remélhessek önmagamban,
s remélhessek egyházadban, hogy tanúságot tesz majd a világ előtt.
Hogy a keresztényeket fölismerik sugárzó, erős tekintetükről,
meleg szívükről, rendíthetetlen hitükről,
mely boldog reményük kiapadhatatlan forrásaiból fakad.

Urunk, ez az imádság mindenkor időszerű.
De most, az új esztendő kezdetén kérünk téged önmagunkért,
és minden keresztény testvérünkért,
minden jóakarató emberért, mindenkiért, aki nyugtalan és aki keres.

Adj nekünk szemet,
hogy a Gyermekekben fölismerjük Isten mosolyát.
Adj új szívet nekünk, hogy befogadjuk őt, hogy megértsük üzenetét.
Végül adj erős, élő lelket, hogy elkísérhessük az Urat,
hogy nyomába léphessünk mindennap,
az elkövetkező év során, amely előttünk áll.

(Suenens bíboros)

LITURGIA ÉS SZIMBÓLUMAINK

Testtartások 3. Ülés. Liturgiánkban minden testtartásnak megvan a szerepe, megvan az értelme, így az ülésnek is. Két kifejeződése is van. Az egyik az összeszedettség, figyelés. Figyelmes odahallgatás arra, amit mondanak, ami történik. Nem vész el energia az egyensúlyozásra, vagy az elfáradás nem vonja el figyelmünket. Ez egy praktikus ok. Régebben nem volt szék, így a szentmisét végig állva, illetve térdelve kellett hallgatni.

A másik jelentése az ülésnek az 1Pét 2.9 alapján érthető meg: „Ti pedig választott nép, királyi papság, szent nemzet, megváltott nép vagytok,” Isten népe a keresztség által szent nemzet, királyi papság. Az ebből fakadó méltóság fejeződik ki a liturgiában az ülő helyzetben. A királyok a középkorban mindig ülő helyzetben fogadták az alattvalókat, intézték az ország dolgait. Az üléssel méltóságuk fejeződik ki. Ez a méltóság Krisztus kereszttáldozatából fakad. A kereszttáldozatot elfogadó és Urát követő ember öröksége.

Az ülés hibás testtartásai. Az egyik legdurvább hiba a szétterpesztett lábbal való ülés. Az összeszedettség abban is meg kell, hogy mutakozzon, hogy testrészeink is össze vannak szedve, tehát nincsenek szanaszét, lábunk, combunk zárt állapotban van, akárcsak kezünk. A másik hiba a keresztbe rakott láb. A fölényeskedő, hanyag magatartásunkat fejezi ki, melynek semmi helye nincs imaéletünkben.

Térdeplés. Az ülés mellett a másik legjellemzőbb testtartásunk a térdeplés. A leborulás mellett (amely meglehetősen ritka a liturgiában) ez a testtartásunk fejezi ki leginkább Isten előtti hódolatunkat. Az ember testével kimutatott imádása az őt végtelenül szerető Isten előtt. A testtartásban kifejeződik kicsinységünk a mindenható és irgalmas Isten előtt. A térdeplés, vagy a térdhajtás az a kapocs Isten és ember között, mely összeköti a Teremtőt és teremtményt – egyúttal ki is fejezi (némileg) a különbséget kettejük között. A letérdelés, vagy térdhajtás éppen ezért egyedül Istent illeti meg az ember részéről. A Biblia többször figyelmezteti azokat, akik ezt a gesztust bármilyen más teremtmény részére fejeznék ki! Az ember (aki a teremtés „csúcsa, koronája”) részéről ez a hódolat anélkül, hogy megalázó ne legyen, egyedül az Őt megalkotó Isten előtt helyénvaló – és szükséges.

Gyökössy Bandi bácsi írta: ha valaki térdre tud esni, az nem esik kétségbe. Az Isten előtti térdeplés éppen ezért elsősorban nem a megalázkodás gesztusa, hanem éppen ellenkezőleg: az ember részéről a Teremtőbe vetett bizalom és önátadás. Kicsinységünk elfogadása és felajánlása. A keresztény ember tudja a legkétségbeejtőbb helyzetét is letérdelve megosztani a mindenható Istennel. És

miközben ezt teszi, egészen más megvilágításba kerül az előbb még oly annyira kétségbeejtő helyzet is. Hiszen Isten számára nem létezik kétségbeesés, csak az Istentől elfordult, az Istenben nem bízó ember számára. Minél inkább kopik térdünk, lelkünk annál inkább lesz erős és felvértezett a bűn és a kísértő ellen.

Kányádi Sándor

CSENDES POHÁRKÖSZÖNTŐ

ÚJÉV REGGELÉN

Nem kívánok senkinek se
különböbben nagy dolgot.
Mindenki, amennyire tud,
legyen boldog.

Érje el, ki mit szeretne,
s ha elérte, többre vágyjon,
s megint többre. Tiszta szívből
ezt kívánom.

Szaporodjon ez az ország:
Emberségbe, hitbe, kedvbe,
s ki honnan jött, soha soha
ne feledje.

Mert míg tudod, ki vagy, mért vagy,
vissza nem fognak a kátyúk...

A többit majd apródonként
megesínáljuk.

Végül pedig azt kívánom,
legyen béke. –

Gyönyörködünk még sokáig
a lehulló hópihékb!

(VAGNER MIHÁLY)

Kedves testvérek! Alábbiakban egy Veresegyházán született írást teszek közkinccsé. A cikk az ottani plébániaközösség lapjából való, melynek neve: „Teremtő Lélek”.

MIT ADHATNÉK ÉN AZ ÚRNAK...

- EGY MENNYEI SZÜLETÉS NAP TÖRTÉNETE -

Az advent az Úr eljövetelére való reményteli várakozás, a vele való találkozásra felkészülés ideje. Szeretett testvérünk Rózsáné Somlai Márta számára beteljesült az advent. December 8-án, ténylegesen átélte az adventet, az Úr eljövetelét, az Úr Jézussal való találkozást. Közülünk való távozására a legmegfelelőbb jelzők: a csodálatos, rendkívüli, különleges. Ennek körülményeiről és bennünk hagyott nyomairól szeretnék most beszámolni.

Márti távozása nagyon különleges kegyelem volt. A Pio Otthon könyvtárában a karitászcsoport találkozóján voltunk együtt. Az első kb. 45 percben az éppen aktuális feladatokat beszéltük meg. Márti mérlegeles nélkül, borzasztó nagy odaadással „oroszlánrészt” vállalt az adománycsomagok elkészítésében. Ezen felül elvállalta egy anyuka „tehermentesítését” is azzal, hogy időnként vigyáz az autista kisfiára. Fogalma sem volt, hogyan kell egy autista gyermekkel bánni, de Kingával, egy gyógypedagógussal a családos közösségből, fel akarta venni a kapcsolatot, hogy segítsen neki ebben, mert nagyon akart segíteni az anyukán (akit nem is ismert). Teljesen átérezte az anyuka helyzetét. Mint mondta, Ő is sok beteget ápolat már otthon, ami 24 órás szolgálatot jelentett és mennyire jó volt, amikor valaki felváltotta ebben egy-két órára és kimehetett az erdőbe egy jót sétálni.

Ezek után a HÁLA – VISZONZÁS témában elmélgedtünk a következő ígéről és a hozzá kapcsolódó szempontokról.

„Mit adhatnék én az Úrnak a sok jóért, amit Ő nekem juttatott?” (115. zsoltár)

1. Tényleg mit tudok én adni egyáltalán? (Idő? Képesség? Anyagiak?)
2. Egyáltalán mi az enyém? Valójában mivel rendelkezem?
3. Mi az, amit úgy érzem, oda kellene jobban adnom, de eddig még nem sikerült?

Ezt mindenki megkapta a kezébe egy lapon. 2-3 perces csendet tartottunk. A csend alatt felhallatszott a Pio pincéjében próbáló énekkar hangja. Tisztán kivehető volt az ének, amit ez alatt a csend alatt énekeltek. Egy taizéi ének volt, amit múlt vasárnap (örvendező vasárnap) a gyermekmisén énekeltek. Az ének szövege:

„A szívem örül, jön az Úr, jön az Úr, közel van már, s Ő az én menedékem, az én menedékem!”

A csendet követően Varga Liza beszélt 4-5 percig. Az Ő gondolatait, tanúságtételét hallgattuk figyelmesen. Liza után Márti folytatta. 5-6 percig beszélhetett. A szavaival, a gesztikulációjával a teljes önátadásáról tett tanúságot. Neki semmije sincs - mondta. Mindene ami van, azt az Úrtól kapta és ezért hálából mindent neki ad vissza. Bármikor, bármiről képes lemondani. Ő nem gyűjtöget. Éppen ellenkezőleg szándékosan mond le számára kedves dolgokról azzal, hogy odaajándékozza a szükségét szenvedők számára. Ezzel edzi magát és készül arra, amikor majd mindentől el kell szakadnia. Ezzel készül az e világából való távozásra, az Úrral való találkozásra. Ezzel fejezte be a „kerek” beszédét, tanúságtételét. Amint a mondat végén az utolsó szót kimondta egy pillanat csend következett és ebben a csendben egy bizonyos irányba tekintett s olyan „finoman”, lassan elkezdett dőlni. Még időben elkaptam, hogy le ne forduljon a székről.

Így ment el Márti. A teljes önátadásáról szóló kerek tanúságtétele végén mintegy megpecsételve azt, hitelesítve azt. Szentként távozott!

A Szűzanya szeplőtelen fogantatásának ünnepén (dec. 8.) történt.

Közülünk való távozása hasonlított a Szűzanya távozásához, amelyre a görög keleti egyház az „elszenderülés” szót használja.

Olyan odaadás, készség volt Mártiban, amelynek talán az Úristen nem tudott ellenállni, hogy el ne fogadja tőle. Talán valahogy úgy, ahogyan Mária alázata és engedelmissége is „levonzotta” az örök Igét, hogy megtestesüljön benne.

Mária a kegyelemmel teljes anya. Márti is nagyon sok kegyelmet kapott még „elmenőben” is. Balázs atya az egyház szolgálata által közvetítette számára a teljes feloldozást (a Szent Kenet szentségében) és a teljes búcsút! Joggal feltételezhetjük, hogy Márti már értünk imádkozik a többi szenttel együtt... minket, a plébániáját, az autista kisfiú édesanyját, és természetesen a családját segíti fentről. Minden valószínűség szerint az Úr Jézus elfogadta Márti felajánlását, maradéktalan önátadását és más szolgálatot bízott rá. Márti bizonyára megérett egy olyan szolgálatra, amit már földön testben élve nem tudott betölteni.

Mikor az újraélesztési kísérletek mind kudarcot vallottak, a karitászcsoportból, a felnőtt közösségből, és a templomi kórusból mintegy húszan maradtunk együtt. Gyuri atya is velünk volt. Az imádságunk alaphangja örvendező, dicsőítő, hálaadó volt. Az egyéni imák erről szóltak. A dicsőséges rózsafüzért imádkoztuk közösen. Az énekeink a következők voltak: Áldjon meg téged az Úr; Jó az Úrban bizakodni; A szívem örül jön az Úr; Dicsőség, szent áldás, tisztesség.

Márti plébániai imaiskolába már évek óta járt (már ötöd éves, végzős volt) ezen kívül a cursillo közösségben és a karitászcsoportban is otthon érezte magát. Ez olyan nagy öröm, hogy a plébániánkon, a plébániai közösségekben itt van, velünk van Jézus!!! Lehetőség van a vele való találkozásra és az elköteleződésre a követésében, egészen az életszentség megvalósításáig! Márti imaiskolás csoportjából valaki azt mondta, hogy Márti ötösré vizsgázott. Márti itt közöttünk, ezen a plébánián jutott el idáig. Ez egészen örömdáító! Hálaadás vagyunk érte, az ő életéért, az ő példájáért, az Úristen kegyelméért!

Örvendő vasárnap előesti zsolozsma meglepetéssel szolgált. Balázs atya fedezte fel a következőket:

A 115. zsoltár pont benne van az örvendő vasárnap előesti dicsőítésben!

Az elmélkedésre kiválasztott zsoltárverset követő versek jól vonatkoztathatók Márti csodálatos távozására!

„Mit adhatnék én az Úrnak a sok jóért, amit ő nekem juttatott?

Főlemelem az üdvösség kelyhét, és segítségül hívom az Úr nevét.

Amit fogadtam az Úrnak, megadom egész népének színe előtt.

Becsés dolog az Úr szemében szentjeinek halála.

Uram, én a te szolgád vagyok, a te szolgád, és szolgálód gyermeke.

Bilincseimet széjjeltörted, most hálaáldozatot mutatok be neked, és segítségül hívom az Úr nevét.

Amit fogadtam az Úrnak, megadom egész népének színe előtt, az Úr házának udvarán, Jeruzsálem, falaid között!”

„egész népének színe előtt” – a szemünk láttára történt

„szentjeinek halála” – szentként váltunk el tőle

„Bilincseimet széjjeltörted” – most már semmilyen emberi korlát nem zárja el őt Istentől, a színről színre látástól

„Úr házának udvarán” – a Pio otthonban a templom mellett történt

Márti férje, Józsi kis feljegyzéseket talált Márti táskájában. Nem régen írhatta le őket. A feljegyzések Márti és az Úr közötti mély, bensőséges kapcsolatról tanúskodnak. Ebben az imabeszélgetésben, amelynek „töredékei” leírva megmaradtak, Márti Jézus szeplőtelen szívének ajánlotta magát. Emlékezzünk a 115. zsoltárra. Kétszer is szerepel benne:

„Amit fogadtam az Úrnak, megadom” - pont azokban a mondatokban, amelyek közvetlen Márti távozásának körülményeire vonatkoztathatók. Áldott az Úr, aki ilyen mélységes vágyakozást ébreszt bennünk és ezt a vágyat Önmaga tölti be. Szent Ágoston így fogalmaz: „Nyugtalan a szívünk, amíg Benned meg nem nyugszik.”

Áldott az Úr, aki előtt kedves teremtményei önfelajánlása, aki elfogadja az őszinte szívvel tett legapróbb felajánlásainkat is és Önmagával jutalmazza.

Fendler Erzsébet, a karitás csoport egyik tagja, aki szintén jelen volt, a csodálatos távozás egyik mozzanatára így emlékszik vissza:

„Ami engem nagyon megérintett, az a betegek szentségének közösségi kiszolgáltatása volt. Amikor Kovács Ilona doktornő próbálta Mártit menteni, láttam, hogy nagy a baj. Kovács Zsuzsával egyetértve leszaladtam a Szent Imre terembe Balázs atyáért, hogy jöjjön fel Mártihoz. , sietve magához vette a „kellékeket”, - és kérve, hogy csatlakozzunk az imádsághoz – odakuporodott Márti mellé, hogy feladja neki a betegek szentségét. Mi ez idő alatt egy-két lépéssel odébb álltunk bekapcsolódva Balázs atya imádságába. Nem emlékszem pontosan a szavakra, mit imádkoztunk akkor, csak azt éreztem, kísérjük Mártit, vele haladunk, zarándokolunk. Nagyon hosszúnak tűnt az út, és egyszer csak Márti belépett egy ajtón, az becsukódott mögötte, mi pedig kívül maradtunk. Soha nem kísértem még senkit ily módon, így döbbenet volt számomra a tapasztalat, hogy a kegyelem, melyet Márti és mi is (a közösség) kaptunk abban az órában, mennyire nyilvánvalóvá tette köztünk Jézus valóságos jelenlétét. Áldott legyen ezért az Úr!”

Kérjük az Urat, hogy töltsse be vigasztalásával a szerető feleség, édesanya és nagymama hiányától szenvedő családot!

Ragyogjon előttünk Márti példája, aki készült és kész is volt az Úrral való találkozásra. Márti adventi várakozása Isten és az emberek szolgálatában telt, készen arra, hogy bármikor mindenről lemondjon, hogy az Úr lehessen a mindene. Hiszem, hogy ezt meg is kapta! Hiszem, hogy az út, amelyen haladt a szentség útja, amelyen egyenesen a Mennybe jutott. Legyen, közbenjárónk, hogy mi is így készülhessünk életünk Nagy Találkozására!

(Lukács Péter diakónus)

Hirdetések

Szentmisék rendje: Hétfőtől szombatig: 07:30.
Csütörtök 18:00
Szombat 07:30; 18:00; Vasárnap 07:30; 09:30; 18:00
Szentségimádás: Minden elsővasárnap a ½ 10-es szentmise után az esti szentmiséig

Fogadóórák: Hétköznapokon 09:00-12:00-ig;
hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Károly atya a **06-30-2944-898** és **06-27-351-676**-os telefonon érhető el.

Kedves Testvérek! Tavasszal BÉRMÁLÁS lesz templomunkban. A felkészítő oktatást minden második szombaton 10 órakor tartjuk az Ifjúsági Házban. A legközelebbi összejövetel január 15-én lesz.

Kedves Testvérek! A **KÉZIMUNKA KÖR** tagjaival kedd délutánonként 3-5-ig találkozunk a Szt. Imre – házban. Leprás betegeknek kötünk „fáslikat”, amelyeket a Lepramisszió juttat el a célországokba. Munka közben beszélgetünk, lelki irodalmat olvasunk, imádkozunk. Szeretettel várunk érdeklődőket, segíteni szándékozókat. A tagok nevében: Káldos Mária.

Minden hónap 13-án 16:30 órától **FATIMAI IMAÓRÁT** tartunk.

Kedves Testvérek! Minden hónap negyedik szombatján az esti szentmise után **filmklubot** tartunk. Sok régi és új filmet szeretnénk levetíteni, csak olyat, ami tanulságos és reményeket tápláló, hitünket erősítő. Ebben a hónapban a „Sugárzó életek” sorozatból **Teréz anyát** fogjuk levetíteni. Bővebben róla majd külön szórólapokon. Szeretettel várunk mindenkit. **„Jöjj és lásd!”** (Jn 1,46)

(Greskovits János)

MÚLT ÉVI BESZÁMOLÓ

Szeretettel közlöm a kedves testvérekkel az elmúlt év lelki történéseit:

Keresztelés volt: 52 személy (22 fiú és 30 leány)

Temettünk: 39 személyt (20 férfi és 19 nő)

Házasságkötést 5 párral végeztünk

Elsőáldozásban 21 gyermek részesült

Az egész elmúlt évben összesen 22.000-szer járultunk szentáldozáshoz.

Szádoczky Károly plébános atya

BÍZD RÁ MAGAD, CSAK ÚGY, MINT EZELŐTT!

ÚJRA KÍNÁL KEGYELMET MEG ERŐT.

ÉLETED A KEZÉBE VESZI Ő:

KRISZTUSRA NÉZZ! KRISZTUSBAN A JÖVŐ!

***Minden kedves Testvérünknek kegyelmekben és eredményekben gazdag,
boldog új évet kívánunk!***

Felelős kiadó: Dunakeszi Jézus Szíve Plébánia – Szádoczky Károly plébános atya
Szerkesztette: Vagner Mihály (06-30-378-1123; vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)
Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu